

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Průchy, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobkyně: **Hradecký J+M, s.r.o.**, IČ 01685686, se sídlem Všešary 96, 503 12 Všešary, zastoupené JUDr. Zdeňkem Rudoleckým, advokátem, se sídlem Tylovo nábřeží 367, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. února 2015, č. j. 2891/15/5200-20441-702127, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. května 2015, č. j. 31 Af 19/2015 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Žaloba označená v návěti tohoto rozsudku věcně směřovala proti tomu, že žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj ze dne 19. května 2014, č. j. 975457/14/2701-24804-603568. Krajský soud však řízení ve věci samé zastavil napadeným usnesením ze dne 13. května 2015, a to pro nezaplacení soudního poplatku. Krajský soud předtím žalobkyni vyzval usnesením č. j. 31 Af 19/2015 - 5 ze dne 13. dubna 2015 k zaplacení soudního poplatku, žalobkyně však poplatek ve stanovené lhůtě dvou týdnů od jeho doručení ani později nezaplatila. Podáním ze dne 25. května 2015 žalobkyně

prostřednictvím svého právního zástupce učinila návrh na vyslovení neúčinnosti doručení naposledy uvedeného usnesení krajského soudu. Dne 27. května 2015 podala „z procesní opatrnosti“, jak sama uvedla, též kasační stížnost proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení označenému v návěti tohoto rozsudku.

II. Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[2] Kasační stížnost obsahuje totožné důvody jako návrh na vyslovení neúčinnosti doručení. Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) v ní uvedla, že jí nebyla datová zpráva s usnesením a výzvou k zaplacení soudního poplatku doručena, resp. bez jejího zavinění nebyla datová zpráva přístupná tak, aby se s ní mohla seznámit. Tvrdila, že došlo k selhání systému SMS výstrahy o doručení podání do její datové schránky v době nepřítomnosti a že chybou aplikace určené pro obsluhu datových schránek nebylo možné některé přílohy zpráv zobrazit, případně otevřít. Stěžovatelka se proto s doručovanou písemností mohla seznámit teprve 13. května 2015 při náhodném odhalení a odstranění závadného stavu pracovníkem správce informačních technologií, přivolaným k běžnému servisu.

[3] Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku usnesením č. j. 6 Afs 123/2015 - 7 ze dne 3. června 2015 k odstranění vady kasační stížnosti tak, že v zákonné jednoměsíční lhůtě (§ 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“) označí důkazy, jichž se dovolává k prokázání svých tvrzení obsažených v kasační stížnosti ohledně důvodů, pro něž byla kasační stížnost podána, a to v souladu s ustanovením § 103 odst. 1 s. ř. s. Usnesení jí bylo doručeno 9. června 2015.

[4] Teprve 14. července 2015, tedy po marném uplynutí zákonné lhůty k doplnění kasační stížnosti, aniž by stěžovatelka včas z vážných důvodů požádala o její prodloužení, stěžovatelka navrhla jako důkaz listinu ze dne 8. července 2015 označenou „Potvrzení“ a sepsanou technikem společnosti nITram systems, s. r. o., která pro stěžovatelku zajišťuje správu a servis IT. V této listině technik prohlašuje, že v období minimálně od 10. února do 7. května 2015 nebylo funkční propojení mezi datovou a e-mailovou schránkou žalobkyně a že tato závada byla zjištěna dne 7. května 2015 a téhož dne odstraněna. Žalobkyně dále navrhla provedení důkazu výsledkem svého jednatele.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl kasační stížnost zamítnout. Poukázal na to, že selhání systému SMS výstrahy samo o sobě nijak nebrání přebírání písemností z datové schránky. Dále upozornil, že potvrzení vystavené správcem stěžovatelčina softwarového a hardwarového vybavení potvrzuje nefunkčnost propojení mezi datovou a e-mailovou schránkou stěžovatelky, nikoli nefunkčnost systému SMS výstrahy, a že popsaná závada, která přebírání písemností nijak nebrání, byla dle listiny odstraněna již dne 7. května 2015. Stěžovatelka však bez dalšího odůvodnění konstatuje, že s výzvou soudu k zaplacení soudního poplatku se mohla seznámit až 13. května 2015. Kromě toho stěžovatelka podle žalovaného poukazuje ve svých podáních na nepřítomnost svého jednatele pouze nepřímou, ačkoliv by mělo zřejmě jít o důvod, který stěžovatelce bránil se s výzvou k zaplacení soudního poplatku seznámit. Nadto stěžovatelka neuvádí, v jakém období měla nepřítomnost trvat a co bylo jejím důvodem. Ostatně v daném případě bylo doručováno prostřednictvím datové schránky, do níž se lze podle náhledu žalovaného přihlásit a písemnosti přebírat za použití v dnešní době běžně dostupných technologií kdykoli a odkudkoli.

pokračování

[6] Vyjádření žalovaného zaslal Nejvyšší správní soud stěžovatelce na vědomí.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud shledal, že podmínky řízení jsou splněny, a kasační stížnost vyhodnotil jako přípustnou. Důvody stížnosti, jak je stěžovatelka obsahově vymezila, se opírají o § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[8] Nejvyšší správní soud nejprve pro pořádek uvádí, že dne 14. července 2015 vydal Krajský soud v Hradci Králové usnesení č. j. 31 Af 19/2015 - 53, jímž zamítl návrh stěžovatelky na vyslovení neúčinnosti doručení výzvy k zaplacení soudního poplatku, podaný současně s kasační stížností. Krajský soud dospěl k závěru, že stěžovatelka nikterak neprokázala své tvrzení, že se nemohla s uvedenou výzvou z omluvitelného důvodu seznámit. Důkazní situace před krajským soudem byla poněkud odlišná, neboť stěžovatelka navrhla pouze důkaz výsledkem svého jednatele a nedoložila ani na výzvu krajského soudu žádný jiný důkaz. Krajský soud se nicméně nad rámec nutného odůvodnění vypořádal i s „Potvrzením“ technika společnosti nITram systems, s. r. o., které stěžovatelka soudu doručila po vyhotovení usnesení o zamítnutí návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení výzvy k zaplacení soudního poplatku, avšak ještě před jeho vypravením. Krajský soud k tomu uvedl: *„Přestože po svém rozhodnutí soud nemůže přiblížit k dalším podáním účastníků, nutno podotknout, že citované potvrzení IT pracovníka ani nepotvrzuje tvrzení žalobkyně o tom, že se s předmětnou výzvou k zaplacení soudního poplatku mohla seznámit teprve až dne 13. 5. 2015. Závada byla dle předloženého potvrzení zjištěna a odstraněna již dne 7. 5. 2015, tedy bezpochyby téhož dne se žalobkyně mohla seznámit s doručovanou písemností. Jestliže je nutno ve smyslu ustanovení § 50d odst. 1 o. s. ř. podat návrh na vyslovení neúčinnosti rozhodnutí do 15 dnů ode dne, kdy se s doručovanou písemností účastník seznámil nebo mohl seznámit, pak tato lhůta uplynula dnem 22. 5. 2015. Návrh na vyslovení neúčinnosti byl sepsán až dne 25. 5. 2015 a soudu odeslán (i dodán) do datové schránky dne 27. 5. 2015. Z uvedeného je tedy zřejmé, že žalobkyně v daném případě navíc zmeškala i lhůtu pro podání návrhu.“*

[9] Jakkoli byla i kasační stížnost o návrh důkazu uvedenou listinou doplněna opožděně, což by samo o sobě umožňovalo k tomuto návrhu nepřihlédnout a rozhodnout jen na podkladě kasační stížnosti v původním znění, Nejvyšší správní soud konstatuje, že krajský soud se s citovanou listinou vypořádal přiléhavě a s jeho argumentací obsaženou odůvodnění usnesení krajského soudu se Nejvyšší správní soud i pro účely tohoto rozsudku plně ztotožňuje. Jednotlivá tvrzení stěžovatelky, navíc v kombinaci s předloženou listinou, skutečně neposkytují důvod domnívat se, že by snad doručení usnesení, kterým ji krajský soud vyzval k zaplacení soudního poplatku, mělo být neúčinné. Technická závada uváděná stěžovatelkou (selhání SMS notifikace) sama o sobě nebránila stěžovatelce v přístupu do datové schránky – jestliže stěžovatelka datovou schránku nekontrolovala pravidelně, ale spoléhala se na SMS zprávy, činila tak s rizikem, že případné selhání notifikační aplikace, mobilního operátora či telefonního přístroje může jít k její tíži. Ani další komplikace uváděná stěžovatelkou (nemožnost otevřít některé přílohy) sama o sobě nepředstavuje omluvitelný důvod nesplnění výzvy k zaplacení soudního poplatku - stěžovatelka by v případě přístupu do datové schránky získala přinejmenším

informaci o tom, že jí byla doručena písemnost od krajského soudu s (jí neznámou) přílohou a mohla by se na krajský soud obrátit včas s návrhem na vyslovení neúčinnosti doručení proto, že se s obsahem doručované písemnosti nemohla kvůli technickým překážkám seznámit. Nic takového se však nestalo, ostatně stěžovatelka zůstala pouze v rovině povšechného tvrzení. Krom toho nelze přehlédnout, jak upozorňuje žalovaný, že tvrzení stěžovatelky o povaze technické závady se rozchází s tím, co vyplývá z předložené listiny. V ní technik IT společnosti uvádí, že v určitém období nebylo funkční propojení mezi datovou a e-mailovou schránkou žalobkyně, zatímco stěžovatelka setrvala hovoří o selhání systému SMS notifikace. To je přitom zcela jiná služba, i když plní obdobný účel. Tak jako tak, pokud toto vyjádření znamená, že stěžovatelka neobdržela na e-mail upozornění o doručení nové datové zprávy do datové schránky, platí i na tuto situaci výše řečené argumenty týkající se nefunkčnosti notifikace pomocí SMS. Nefunkčnost nebo selhání systému notifikace doručení datové zprávy do datové schránky nezpůsobuje neúčinnost doručení datové zprávy, neboť jde o doplňkové služby, s nimiž zákon žádné účinky nespojuje. O tom, že by sama datová schránka byla v uvedeném období nefunkční nebo nedostupná, stěžovatelka nic netvrdí.

[10] Nelze také přehlédnout, že údajná závada měla trvat pouze do 7. května 2015, poté byla dle vyjádření technika IT společnosti odstraněna. Stěžovatelka nikterak nevysvětluje, proč i po tomto datu nadále neplnila výzvu krajského soudu k zaplacení soudního poplatku až do 13. května 2015, kdy krajský soud usnesením řízení zastavil. I proto by neměl Nejvyšší správní soud důvod provádět důkaz výslech jednatele stěžovatelky, neboť již tvrzení stěžovatelky neposkytují dostatečnou oporu pro vyhovění kasační stížnosti, a nic by na tom nemohlo změnit ani to, kdyby byla tato tvrzení podepřena navrženým důkazem, nemluvě o tom, že byl navržen opožděně až po uplynutí zákonné lhůty k doplnění kasační stížnosti.

[11] Nejvyšší správní soud uzavírá, že krajský soud zhodnotil věc správně a řízení o žalobě zastavil v souladu se zákonem. Kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové proto shledal v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s. jako nedůvodnou a zamítl ji.

IV. Náklady řízení

[12] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona. Žalovaný měl ve věci úspěch, podle obsahu spisu mu však žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. srpna 2015

pokračování

6 Afs 123/2015 - 37

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu